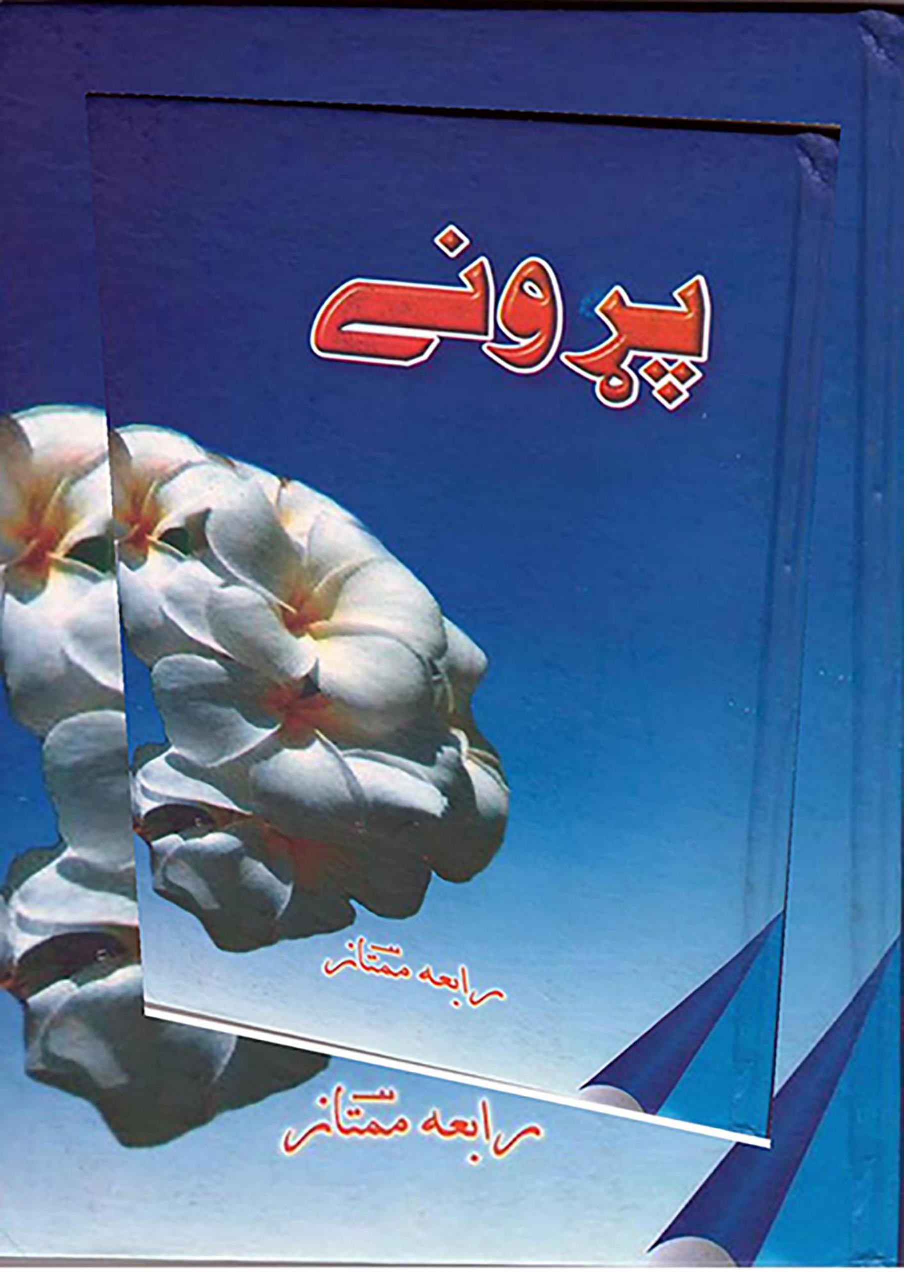

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروني

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ———— پرونے
ليکواله ———— رابعه ممتاز
د چاپ کال ———— ۲۰۰۳ء
پريس ———— جدون پريس خيبر بازار پېښور
بيعه ———— ۱۰۰ روپۍ
کاتب ———— محمد رسول پښتو اکېډيمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼاګانو ترجمانه
دَ پرونو پړاوُنو ښکهیانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونے

په جنازه مې سپين پړونے خور کړئ
زهٔ څو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مينې قاتل کرځي سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

دَ بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راوُنهٔ ړ

کله مې تور کله مې سپين پړونے
ستا د نظر نه داسې ځان پټو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	لیک	مخ
۱	پېروني — عبدالله جان مغموم	۹
۲	مننه — رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)	۱۶
۴	حُم د مدينې نه نن (نعت)	۱۸
۵	د حوا لوُر (نظم)	۲۰
۶	بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)	۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دید نو نه څو مره کړې (غزل)	۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے	۲۵
۹	د چیل کلي نصر کورونه (نظم)	۲۶
۱۰	مشران (نظم)	۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۳۰
۱۲	څه چې راله پسې نهٔ کړې خطا نشي (غزل)	۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)	۳۳
۱۴	د استاد راتلو لارې کله بنې ډېرې روېږدي شي (غزل)	۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)	۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)	۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وخت تې ډوبېږي (غزل)	۴۰
۱۸	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)	۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹	نهٔ به د باران نهٔ د بړلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې	۴۵
۲۰	څپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۴۶
۲۱	قسمت (نظم)	۴۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته څو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	رور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې د ے دغوښې څهٔ دکانې نه څو جوړ نهٔ دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د دریو تکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږې دنیک څوا کمے دې نهٔ وې	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	څپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	څښې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	ښته په سپرلي کښې د پرګلو نه ښته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روېده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په یمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګیله دې په سر سترګو دې ګېلې سره به ګورو	۸۶
۴۹	ستا مینه لالیه د روغښه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوُر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فریاد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهیت (نظم)	۱۰۰
۵۶	یادونه اُمیدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصیحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مینه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا د کبر انتها ده ته پوهې نۀ ئې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کیله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	ذوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مینې د هر چا نه زۀ پټومه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زۀ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونے"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دوېم کتاب "پړونے" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنۍ" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو د دې خبرې نه انکار نۀ شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلنۍ شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دوېم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پړوني" شاعرۍ په هر لحاظ سره د "سپیلنۍ" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړوني" په شاعرۍ کښې جدت را پېدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دې. د مثال په طور دا شعرونه به ئې واخلو.

ـه چې لوې د ډيوال ته خپښې نوښکارېږي به د لرې
په دې چېښتو د ډيوالونو د راز خبرې نېي شي

يا

ـه د مينې سوال جواب چې د ډيوال د پاسه اوشي
کډ خرې وې که کچه وې د ډيوالونه څومره نوند کړي

ډيوالونه د ښتني کلچر يو اهم جُز دې او بيا کچه ډيوالونه خو ...... د پښتو خوا د لارو کوڅو اصلي نقشه را کا بذي. ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او دَ لفظونو د استعمال ډېر خيال ساتلې دې او زما په خيال چې دا دَ دې خبرې ثبوت دې. چې د "سپېلني" نه پس شاعرۍ کوشش کړې دې چې د "پړونې" شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي - چې دَ کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلني شاعرۍ کښې فنې کمزورۍ دي.

زما په خيال چې د "پړونې" په لوستو به دَ لوستونکو دا ګيله تر ډېره حده پورې ورکه شي د لته به زهٔ د لوستونکو د تسلۍ دَ پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه يو څو شعرونه پېش کړم.

۱- ـ دا مهٔ وايه چې زهٔ ستا په خبر و نهٔ پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نوند کړې

۲- د جونګړې لوګے ښۀ دے
زۀ ئې او ښکو سره مل کړم
محدود ته به زۀ څۀ کړم
چې زۀ یم پکښې پرېشانه

۳- د بنګړو شرنګا مې اورې
د سنګو مې خبر نۀ شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسيږي

۴- ما په ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې ول راته ښکاريږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په ميدان کښې تګ هم د دې
د شاعرۍ د پوخ والي دليل وړکوي - حقيقت دا دے چې څنې
څنې نظمونه ئې د خيالاتو او جذباتو په لحاظ زۀ شاهکار
ګڼم - لکه "لوپټه" "پښتون" "قسمت"

د نچېن کلي ئې کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې
مګر شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال درابعه
ممتاز دويم کتاب "پرهونے" ستاسو په مخکښې دے او
ورسره د نچېن دريم کتاب "د ګلونه پاڼې پانې" د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي ۔

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلني" چاپ کولو نو دا اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوښېدي به زما دَ کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوښند و ډېره مننه کوم چې رونړو عموماً او خوښند و خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې چاو چاپ کوم چې رونړه خوښنې به دَ "پړونې" سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې دَ "سپېلني" سره کړې وه - او زهٔ به د دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلني" په لوستونکو کښې دَ خوښنو و شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري دَ خوښند و میانو سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوښندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلني" د شاعرۍ په حقله څنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې څنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې
کړے وُچې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ
ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د"پرونې" په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه
شي "پرونے" هم زما غزلونو او نظمونو مجموعه ده -
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور - نغرے
او جاړګے دي - او يا مې لور، خور، مور او زامن دي - په
اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي يا کنلي دي - خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيښ ګوهر يو نظم
دے) "زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې
د مينې پيغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پيغام ځائے اونيسي -

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوښندې به د"پرونې" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د"سپېلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزايي وکړي چې خپل دريم کتاب «ګلونه پاڼې پاڼې» هم ژر تر ژره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې تاوېږم لــه تا
خانه کعبه یې زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وي
او د خوږ زړګي درمان مې ته وي

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ده ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ده ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کور یې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم په تا
د الله کور ئې تاوېږم له تا

ارمان مې نشته د دې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بیابیا

چې هر چکر کښې ځارېږم له تا
د الله کور ئې تاوېږم له تا

ښار د مکې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم له تا
د الله کور ئې تاوېږم له تا

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدينې منورې نه د رخصتې په وخت

ځم دَمدينې نه نن

داسې راته ښکارې زړهٔ مې بېل شو د سينې نه نن
ځم د مدينې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې يو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې نېټې نه نن
ځم د مدينې نه نن

زهٔ خو دَمودو نه د راتلو په طمعه ناسته وُم
هر غم نه زهٔ خلاصه وُم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدينې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لنډې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تېرې ځم د دې چمن نه نن
ځم د مدينې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم به د زړه حالونه وایمه
شپه ورځ به ښکیا یمه
زړه مې ډېر خوږېږي چې ځم پاکې روضې نه نن
ځم د مدينې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې تهٔ پیدا ئې
تهٔ خواهش د بابادم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئ نعمت دے
تهٔ ریښتیاء چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

کهٔ تهٔ لورئې نو رحمت ئې
کهٔ تهٔ خورئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئې څوکیداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائ شامله
په رضا د خدائ رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور ډېر آبادیږي
مال او سر دې کۀ زاریږي
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور ګل و ګلزار شي
چې ستا په کښې روزګار شي
ته د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېره وي سته
څو نېل کور اباد وي ته
ته د صبر انتها کړې
په نامه باندې حوا کړې

د کور چې څه بامبېږ وي
کۀ هر څومره په تا دېر وي
په خندا کې ته ښکلا کړې
په نامه باندې حوا کړې

په تخلیق کښې دَ انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا کړې
په نامه باندې حوا کړې

ممتاز دا سې کار اونۀ شي
ستا نامه بې نامه نۀ شي
ته ساده د دې دنیا کړې
په نامه باندې حوا کړې

ځان ساته له هره توره — د دنیا د هر پېغوره
هسې ولې وار خطا کړې — په نامه باندې حوا کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوبنکو زور دے تپوس مهٔ کوه
ورانې مې ډ ذړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
د الاخته اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو له تلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د کلو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ کوه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هرڅوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روشي - الوظو نه څومره خوند کړي

د امهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تښته پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روشي
که څه دي که کچه دي د یو الونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو چل زړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی یک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
ګُله د رزارے مې لږ کم دے راشه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چیل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه ورېږي ، د چیل کلي خړ کورونه
هغه کوڅې وړې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

'ادیر د امان په خوا کښې ، مونږ به لوبې به کولې
نه په مونږ د چا 'اواز وه ، نه زمونږ په چا څه کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې ئې ولاړه
د اجمات دے که حجره ده ، چلن لاره ده که ښاره

هر یو کور کښې به ماما وه ، هر یو کور کښې به بیبو وه
د ټول کلے بس یو کور وه ، د ټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر یو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څه مسله وه
مشران به ټول را ټول شو ، د هغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به يې ملامت کړه، پوی به يې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه ، دشمني به پاتې نه شوه

مسافر که به څوک راغلو، چې به يې کلی کښې خپل نوکه
دجرې تپوس به يې اوکړو ، بيا به هلته کښې ميلمه وه

دهر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوبه پاتی نه شي
که وي پيان اوکه شملي وي ، ميلمستيا دې دده اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ اوکړئ ، څه پاڅه کړئ څه تود کړئ
کورې اوبه پاتې نه شي ، زمونږ کلے به يې خوښ نشي

نه کوربه خفه کېدلو ، نه ميلمه به شرميدلو
ډېره مينه ډېر عزت وه ، دخلوص نږدې الفت وه

نن مې بيا په زړه وريږي
دخپل کلي خړ کوروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړکوروندوران شول

څهٔ بنګلې شوې خړکورونه ، د ښو ښینتو برجونه
آ کچه لارې پخې شوې ، دهر چا بیلې کوټې شوې

دیو بل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
دهر چا شو ډیر کاروته ، دهر چا شو بیل کورونه

نهٔ د دور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور څه عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، دهر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردی سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه داخنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځانې شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
دخپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږ مشران وو هغه څه شو
ددې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږ به ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به یې زموږ حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

مستان موږ به چا له څه تسلّي ورکړو
موږ خپله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کوڅه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج یې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځای کښې پیدا کړم
اې زما خوږه جانانه

خدای د زړونو خبردار دی
ته دې نه خبر نه یې

زه به تا له خدایه غواړم
اې زما یاره نادانه

د حبونکړې لوږې ښه دې
زه یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

تهٔ خو زما زړهٔ یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعده بیا دلته راغلے یم
هسې نه پرون پشانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هېڅ نه لری
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګی د تسلی دپاره
ستړو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

دا ستا دَرا تلو لارې کله بنې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بيا پيدې شي

دا خښکله محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بيا دبهار باندې جرګې شي

زهٔ جواب درلېږې نکړم ، ځانيه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګيله من دې څو ورځې مې ګيلې شي

چې لوړ دېوال ته ختې نو ښکار بېرته مه دلرې
پهٔ دې ځيتو ديوالونو دراز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د مودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

د ستا خفګان په ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یارې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نه وايي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ لپسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له يوه نوې دنيا جوړه کړو
دې دنيا نه لرې يوه ښکلې دنيا جوړه کړو

دې دنيا کښې هيڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنيا کښې هيڅ نشته دردونه تکليفونه دي

دلته مينه نشته خدائيګو خوشې هوسونه دي
دلته مينه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مينې اصليت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هېڅ و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له يوه نوې دنيا جوړه کړو
دې دنيا نه لرې يوه بېله دنيا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یوشي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یوشي

هلته کښې به ته او زه د یو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږه د خپل خون زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بشکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې مشال لاس کېښې
په ستیرو کېښې یم روانه

تا به کوم ځائے کېښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نۀ یې

زۀ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حبوبنګړې لوبې ښهٔ دے
زۀ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ خه کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې هر وخت ډوبېږي
هيڅ علاج يې نه ښکارېږي

دې خپل ژوند ته يم حيرانه
چې په څه سخته تېرېږي

ناکړدې دې چې را ياد کړم
د باران په شانې ژاړم

د غمونو په ګرداب کښې
مې د ژوند کښتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم د اسودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

ممتاز څوله دنیا چاپ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز
دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوینې ——— (ممتاز)

اے د لوړ همّت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته یې کلی په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
تهٔ د هر چا پکار یږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دکومې خاورې جوړې
تا کبنې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرشته ئې
ستا کتو کبنې ضرر نشته

چې هر ځائے کبنې تهٔ ئې یادشوې
پهٔ تا فضل دالله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آوازلهٔ هرې خوا دے

زهٔ غازی، شعیب ته گورم
خوشحالی نه پهٔ خندا دي

چې ضیاء مې هم کرشل شو
نعمتونه دالله دي

غازي، شعیب، ضیاء دزامنو نومونه دي.

شکر او باسمه ډېر زهٔ
خدائے تعالیٰ ته پهٔ سجده شم

ټول غمونه راسته هېرشی
پهٔ الله الله اخته شم

خوشحالی دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکړئیه

خوښندو روښنو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبرو ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
تهٔ که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر د ئ قیصې

ما سره خو شپه ورځې داغم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنا یئ قیصې

یو ځلې په موږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
اوبه کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دے سرې لمبې دي زهٔ ئې اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدۀ رشتیا شوله
اوبه کړي ممتاز ته خو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کیږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ پهٔ لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټولو پهٔ لار کښې
لختي هم وی اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار اونهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

د تنـدی ډکرښو ځان لـه
یو جوړ شوے کتاب هم وي

دخدائے ورکـړه بې بهـا ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عـاجـز نـاداره
پهٔ تنـدی کښې محراب هم وي

توکّل پهٔ الله اوکـړه
دادوان شـه د زړهٔ سـره

پهٔ دې تتکو تورو شپو کښې
ځلید ونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

> هغه پېغله چې ډېره موده دیو په نامه ناسته وه - او بیا
> بل ته ور ترغاړه کړې شوه - (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس د بل شومه
زه ګکه ګوډې د ادل بدل شومه

اوس وزه قسمت د لونو اوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زه پتمه لوګے پتمه ملبسه شومه
زه چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لا کښې دي
ستړے د دې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وُرز د بلې سخته وي
پاڼې پاڼې زهٔ ځکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زهٔ واده خو په کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
نا خبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځوانې به وي
په رنګ رنګ خوشالې به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هریو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوانږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خوږې دوه رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رور شته نه مې خور شته

خونړۍ دونه مې جدا دي
هغوی ټول د بلبل چا دي

تصور کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبونو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايګو عمر کم دے

مستان خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

———★———

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټاله به لالیه په یمو درشم
ټاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اخترمیاشت یې ښکلې ته
ستا کتو له زه به په پلو درشم

ما ته ښکاره خبر یې مه یادوه
زه به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښیمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پروني کېنې راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پردو درشم

ټاسره ممتاز چې وعده کړې ده
ټاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خورشه دائ څهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګیږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډیږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رښتیا راشه
تکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راوړې
ویمه چې رېبار دې حصارېږي نه

زه به دا ګېله درته بل وخت اوکړم
خدایګو په ګیلو څوک خوشحالېږي نه

ماسم د مابنامه اوربل خور کړلو
راشه په تیاره کښې څوک ښکارېږي نه

کله وې درحم او کله نه درحم
ښه شوه چې ممتاز لېونی کېږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَګلو لښته

په لاره چې ټوله رپېږي کنه
پېغله يواځې ده وېرېږي کنه

حيا نه ډکې سترګې سنهٔ او چتې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړهٔ دو رو
د رونو خور ده بدنامېږي کنه

په سپينو لېچو يې بنګړي مزه که
دَګلو لښته ده ماتېږي کنه

پړونې يې تاو کړو له ځان نه ممتاز
کلی ده پاسنو کښې پټېږي کنه

★★★

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د ګیلو خبرې مکوه

هرڅه چې ته وائې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما روزګار دې ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ماسره د خلقو د جرګو خبرې مکوه

اووایه په ډاګه نن چې هرڅه ستا په زړه کښې دي
بیا د بڅوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خپل دے په نښته باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خېرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپږو شپږو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما د سترګو تور دے
دا زما د ابے ذوئ دے

په آباد د بابا کور دے دا زما د مینې دور دے
مابه غیږ کښې لوبولو، مابه هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې دور دے

چرته دے خوشحال بابا لو، مابه هلته رسولو
په دنیا کې د مور کور دے، دا زما د مینې دور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شي
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړه تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم تږې زړه خفه شو د ګېلې نه پس ګیله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ دکانې نه خوجوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندې زما زړهٔ ئې زما مینه ئې
څهٔ وائې زړګیه زړهٔ مې تا نه خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تهٔ مې اوښکې مې لهٔ سترګو ځې
ما به پهٔ دې پوهٔ کړې ستا پهٔ مینه کښې خواوړنهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ ئې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانه دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ښکلو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خو بستر نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کټ به دوی پرقیږي
جانړ ټومړه بختور دي، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تېرې ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې اېښې ستا د مینې خیراتونه
بنه ګزران په زما کېږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ اختر ورځ

دا چې دې خلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوان په واړه قربان کړې
شپه شو قدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زه داده وم
که به کور کډه به بهر وه څومره ښه وه

ما په لېو به منګې راډکولو
دې چې ناست به په کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به يې نيولې وه په مينه
څومره ښکلې مازيګر وه څومره ښه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه ؤ ومه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په یا غنچه کېنې مې یو ګل په نخښه کړے
ایږدم به ځای په اوربل کېنې یا جوړوم به ترېنه هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستوما نه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدایږو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شې
ستا اقرار دروغ ښکارېږي

دمستاز به څومره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
ذړهٔ مې تا پسې شوکېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر ځۀ به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نه وي
چې زړۀ دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نه وي

دا کور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې ګرځېږې - د دنیا کمې دې نه وي

باغونه سرۀ ګلونه دې همېش تر و تازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

دا ستوري د آسمان دې همېشه داسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نه وي

ما مۀ پرېږده یوا ځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هر څو کۀ خلق ډېر وي - خو بس ستا کمې دې نه وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پرونے بدنام مۀ شه
کۀ ځوانه کۀ زړه وي - د حیا کمې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائی شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دره لاړې
زهٔ پهٔ تا پسې ګرځېږم

ما پهٔ دې خبره پوئ کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مینه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته پهٔ طمعه
د چمن مې ابیاری کړه

ګل زما نصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مينه اوکړو
مرګ ته خو راروان دے ارمانونه به بيا اوکړو

چې ژاړو په يو بل پسې بيا روستو توبه څه
په ژوند به توله يو ځاے شو ديدنونه به نسه اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په يو ځاے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو کيلې به مو وې زړونو کښې يو بل ته
يو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول ښه کړو

د استاد زړه خبره چې زما د پاره مرګ وه
زما پوهه کيله ده نو رنجګونه به په ننه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځائ شو دیو بل سره په مینه
ګیلې ماڼې به نه ګړو خوشلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار په کار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیسونه به ډېر اوکړو

ممتاز د پښتو خلقو به څنګه ښه مثل وُه
روبهٔ په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د رور خوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په ختمه کښې اخلي وي بس
په دې خویونو به هرچا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچوه لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خو ښته ښکارېږې

★★★

خط

ما ته دې په خط کښې خداۓ خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه را ته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې ټول اوترم
ته چې راپه یاد شې ټول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځاۓ اړولې دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هیڅ بیا رانشي
تا پسې ممتان ډېرې په سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ما نه جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې ګله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبلبلانو جالې مهٔ ورانــوئ
پهٔ دې ګلانو خفه کېږمه زهٔ

لالیه ماله ناکهانه راشه
پهٔ انتظار کښې دې کړېږمه زهٔ

پهٔ ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څهٔ وخت جدا کېږمه زهٔ

~~~ ★★★ ~~~
~~~

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړهٔ پهٔ آئینه کښې ستهٔ ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ستهٔ ئې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې تهٔ ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې تهٔ ئې

زما د مینې امتحان اخلې ستهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې تهٔ ئې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټه
چې د رقیبانو نه پرده کښې ستهٔ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښې خلق

کینه ور دي زوَر ور دي ښُې خلق
ډېر په کبر په غرور دي ښُې خلق

چې په وینو د انسان هم نهُ مړېږي
په دنیا کښې ښُناور دي ښُې خلق

چې دنیا څوک د عقبىٰ د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي ښُې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ښُې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې ښځلا کړه
چې لهُ تانه مَرَوَر دي ښُې خلق

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښته په سپرلي کښې ډېر ګلونه ښته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه ښته دے

سپينې سپوږمۍ ځکه ميګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه ښته دے

د خپل اوربل دا پېچ وخم چې ګورم
د ومره قسمت کښې زما ولونه ښته دے

ډېر څوک ندو نه خو دې او کړه جانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه ښته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نه يې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه به دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه يم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې را له خوب کښې زه به دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاروي ټول عالم راته هم دا وائي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه به لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړه کې سره

اے زما د سترګو توره
اے زما د زړه ټکوره

چې ته نه وې پیدا شوې
په نامه وې ټش یاد شوې

زه به ستا ومه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړوله

تصور کښې مې لویوله
په څنګل به مې ګرځوله

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائنات شنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر څه دې رسېدمه

ستا زما ترمنځه ګله
څه عجیبه شان رشته وه

د فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نه شي
چرته اوږے پاتې نه شي

هسې نه وي خوب درغلے
چرته کښته نه يې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړه سر
زه دې فکر کړم او تره

هسې نه بهرته لاړ شي
څه ضرر درته پېښ نه شي

زما زړه کښې وسوسې وي
زما دغه اندېښنې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې ته روس نشهٔ عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سپینه بږېره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زویه خدائ دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي ښځې پوئ شي
چې دنیا کښې بې اسرې شي

بیا د مور قبر ته زاړې
شپه او ورځ بیا داسې وائې

مورې تا پسې خفه یم
په دنیا یوازې زهٔ یم

خو مور اوس دنیانه لاړه
رابه نهٔ شي بیا دوباره

ممتاز روس به خفګان څهٔ کړي
په تېر وخت به ارمان څهٔ کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د سر دَپاسه
بوج دا ښکو مې درنيږي

زۀ د ځان نه خبرنۀ يم
سترې اوښکې مې څڅيږي

ستا دَ يو ترخې خبرې
زور مې دومره زړۀ له ورشي

لکه څوک دغر دَسرنه
چې پۀ زمکه راغورزيږي

دبنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبرنۀ شو

ا زما ساده جانان چې
پۀ کوم جهان کښې اوسيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د باران شېبه اوږده شوه جوړې
د اوښکو لاړ په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي دو دو
دَ اُمېدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

وېم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکارې نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د بې اِتبار کولو
ځکه ځو هر ځوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښهٔ اخلاق

لاري او کوڅې درباندې ښې ښکاري
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نهٔ دې پهٔ دولت اونهٔ عزت کم شي
ته چې پهٔ خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرچې ته پهٔ مزکه خو آسمان يې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

تهٔ به دَ هر چا زړهٔ ګټې او سين يې تل
تهٔ چې ښهٔ خصلت پهٔ هر مقام کوې

زهٔ ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
تهٔ خو نصيحت ما ته مدام کوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ لیمو باندې راواوړې
پهٔ ننګو اوښکې خورې شي

پهٔ ګرېوان باران باران شي
پهٔ خولسه کښې بې راتوې شي

د زړګي پهٔ غم ښاده کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بې واره
پهٔ ژړا به کله سرې شي

دا نمکینې اوښکې ګودم
ترمې ترمې راته ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هرچاته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوهٔ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هرڅه نه کېدلې شي

—⁓★★★⁓—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيله دې په سر سترګو، دې ګيلې سره به ګورو
نن را شه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه دَ رقيبانو په سر، تورې خاورې واړوه
را شه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمېنځه، د رقيب هېڅ څهٔ کار نشته
خېر دے اے جانيه دې لانجې سره به ګورو

ماته دَ بېلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تېرې سره به ګورو

خيال کښې مې دَ ورځې، او دَ شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لالیه دروغژنه شوه
لاړ د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاتې درغلی وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګړون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نه زما زاري نه مې منت منې
مینه دې لالیه کبرژنه شوه

ته څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالیږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په دېوال یې ته

ستا طلبګاران خو جونې، هر ځای ستا په طمع دي
ځان نه خبرنه یې چې راګیره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا دَ بابا کور په خپل هنر باندې رڼا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دوښو د بابا د سر شمله یې ته
چرې سپکه مه شې په دښتیا قیمتی لال یې ته

ته د پردی کور یې مور دې هر وخت پرېشانه وی
ته که به کودر یې یا ولاړه به د دیوال یې ته

څه اوکړمه لورې دا د خدائ او رسـول لاره ده
خدائ دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحـال یې ته

ته به شې واده زه به دې کورکښې سودائی شمه
کړحم به ټول کورکښې چې به لورې په خړ حال یې ته

تخت خو به زه درکړمه خو بخت دې درله خدائ درکړی
شپه او ورځ یې خدائ ته ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
دَ سمې ابادي نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زهٔ وم په انتظار
یو زهٔ ومه پرېشانه یو زړګے دَه په درزار

ځان سره ګډیا وَم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

ډېره اوږده شپه وه په هیڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه ګڼه دکال به ستېرېدله

زړګے مې په درزا شو څهٔ کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوپښو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کتې کښې څه بې ځانه غوندې ومه
زۀ یې بې لوظه بانډې حیرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه نا قرار
حیرانه ومه چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرقېدل
ورې ورې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ما ته به یې کتل نژدې نژدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې ګېر چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غوندې ددې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو خې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څۀ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څۀ خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصه لۀ ما نه

زۀ هم په زړګي کښې ستا په رنګې يو ارمان لرم
زۀ هم يو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا کۀ په زړګوټي مسيدلي پرهرونه دي
زما هم دا دي زړۀ باندې يو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غرونه نسړولي دي
ما هم انتظار کښې ډېر عمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې ډېرې شپې شوګيرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره سپېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تللے یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تللے یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلے یم
اینې ماته کورې دا دې بیا ورله راغلے یم

نوبت یې د راتللو نهٔ دے نو نهٔ راځي آشنا
خدائیګو چې د دې نه پس به څهٔ راځي آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ ژړا توره غم دې د غمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نړۍ غونډې چپه دعوا راغله
ستړګې مې شوې ړندې پرکالي رابانديې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو د غمونو نه شوم خلاصه
ډېره ؤمه ستړې د فکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه نو ستومانه غونډې ؤمه
دے خپل سوي قسمت ته زهٔ حېرانه غونډې ؤمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

تهٔ چې جدا زما نه کرځې دا به څهٔ شي
جانانه بنهٔ به نهٔ شي که زهٔ درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې لهٔ تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړهٔ کلی خوره شي
جانانه بنهٔ به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس را نه کرځې جدا وے

ستا په جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه بنهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړي زمانه

چې مونږ جدا یو د غمانو زړګي به بنهٔ شي
جانانه بنه به نشي که زهٔ د درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نږدې شه
غم مې شي لرې په دې پوې شه

ته ماله راشه چې دا غم د غمانو کچه شي
جانانه بنه به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

مستان په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په خندا کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کېږي دوه شي
جانانه بنهٔ به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړېږي
بې تا، نه قلارېږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نه شي
بېلتون مې اولي په زړه غشي

دا بې لتا مې جانانه زړه کله صبرېږي
بې تا نه قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدائی ده ډېره ګرانه
دنیا په ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکله باران غوندې مې اوښکې راڅڅیږي
بې تا نه قلاریږي لالیه کورته راشه

ستا د راتلو به څه حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندې کیږي
بې تا نه قلاریږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زه به څه درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څه رنګې تېرېږي
بس یو پېټې دې کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ماشوره ده چې تاوېږي
بس یو پېټې دې کمېږي

هر یو کس په دې دنیا کښې
ژوند تېرې په دې سودا کښې

چې به هر څهٔ زما کیږي
بس یو پېټے دے کمیږي

پهٔ چا ښهٔ وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

پهٔ هر څهٔ الله پوهیږي
بس یو پېټے دے کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار که .
غم د هر چا په ځان بار که

خدائے پهٔ دغه خوشحالیږي
بس یو پېټے دے کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوئ کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت تکړې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت تکړې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په دښتیا ښکاري ، زړه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست ځړله يې
داغلې پلې غوښې ، دا سې ناراست څه له يې

ځا دې غونډ کړې ولې ، دا ته مدهوش ولې يې
زما تور زنه زویه ، دا سې خاموش ولې يې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوې يې کني
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوې يې کني

اوس خو د ښبنو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته، بره ختلې شې ته
پاس د هوا له پرده، لر بر وتلې شې ته

اوس ته آزادې شوې، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي، هر څه آزاد کولې شې
خوکه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووینه، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکارې، لاندې ښکړو ته ګورې؟
اے د شاهین بچیه، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه ښوس خونه یې، ستا نوم شاهین دے ګورې
دا د شاهین د پاره، د برلوې توهین دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن دَ خدائے د کور نه ځان لوګے کړه تهٔ
تاوُشه تړې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به راتهٔ شي
خلاصه به د غم هره فریاده شي

زهٔ د زړهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حیرانه شوې

دا ارمان د هر مومن په زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتان جوړ اوس ویخ لهٔ خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور يمه
د که د پښتونه پښتنه د پښتون کور يمه
زهٔ د مېنې پښکله خو دښمن د پاره اور يمه
زهٔ يم پښتنه لوګے لوګے لهٔ پښتون دور يمه

دا زما پښتون رو کي خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غيرت غرته دے تول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسيدلے دے
دا چې پهٔ عزت باندې هر کور کښې زېږيدلے دے

دے چې اقرار او کړي بيا تر کله دوستو کيږي نه
دے چې قدم واخلي نو بيا مخ کې خوځيږي نه
دے د همت توره ده پهٔ يو طرف چليږي نه
دے همتي ځوان دے مصيبت نه خو ويريږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د دور وجود د خپلو مټو لوئ طاقت کښې
دے د نور پروني د آسمان نه هم اوچت کښې
دے د پردي د مور عزت د خپلې مور عــزت کښې
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښې

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به د ځجروي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بيا مشر د جرګــو وي دے
د حق سره ملګرے هم د خپلو د پردو وي دے
دے د اسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کاروانه يې بنهٔ دي خو يو داړې بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بيا دے لوئ مصيبت دے
نو بيا نهٔ پخلا کيږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سين لاهو کړي په يو دم په يو ساعت دے

دے پښتون د وکي ته زهٔ بس د ومره نصيحت کوم
صبر نه کار اخله د وره زهٔ درتــه منت کوم
بيا به زهٔ قيصې دې په مرځاې د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر د وره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصيحت

ستا نيکي نهٔ ضائع کيږي
دا به هلته پکار بيږي

څوک کهٔ دې باندې پوهيږي
دين دنيا به دې ښهٔ کيږي

نيت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبنه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم ياديږي
دين دنيا به دې ښه کيږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګير شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د مرچاپه ځان بار کړه

خدائے په دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او په دې ئې دے پوهې کړے

په نېکئ خدائے خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توخه د عقبئ اوکړه

دا به هلته پکار دېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خوږې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اې د اسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دې پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګې صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاچې په سلګو سلګو کښې ژړه کړه
مانه څو دې خپله قصه هېره کړه

روس څو به خبرې هرځائ کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

ذهٔ درسره مینه په اخلاص کوم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما وئېل په مرګ به جدا کېږو نه
تا مستاز د ژوند په لار کښې هېڅ کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیاره تُشه سینه سپوږمۍ ده

دا زن زما د پاره پروون نه وه یو بهشت دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ نرۍ یخه سیلۍ ده

دنیا نه نا خبره هرچا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

د ګل خوشبوئ چې ورشي بوراله په چمن کښې
تاوېږي د ګلانو تیارهٔ کهٔ ترور مۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوړه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غموونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده خوشحالېږه د غم ورو ستۍ سنګره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوی نه یې
د قصه بېګا صبا ده ته پوی نه یې

مال دولت خو د لاس خیرې دي ځان پوی کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوی نه یې

محبت خو څوک په زور کولی نه شي
د خبرې د رضا ده ته پوی نه یې

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځای کښې ګلیا یې ته پوی نه یې

د خپل زړه علاج دې او کړه ته پخپله
ممتاز ولې لاپروا یې ته پوی نه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زړه یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوې سېل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زړه هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته ودرېدمه

ښین چمن رنګ ګلونه
زما زړه وهل تږو پوښته

خو یو کس د ګلو خوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړه شیدا دے

کله ګل شوګټۍ له بوټي
وي د کېبل لکه ډکي

کله پانې را شوګټۍ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ دا سې روان دے
لېونے د بیابان دے

ناګهانه دا سې غږ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته څه رنګې بد بخت یې
ګل شوکے د هرې لختې

ما د زړه وینې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن ځو د هرچا دے
هسې نه يو زخې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

د هغه تور سري چې د چا د خاوند په قبر غوړېدلي څېرې لا هغسې تازه دي

کیله نو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کو مه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به رو ښکې تل څڅو مه

زما قسمت نو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا نو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېر ومه

هر څو کهٔ زړهٔ ډاډه کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روڼ غم دے
دا به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چې ته خفه کیږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګذارا کومه

ما د طمعه کوله
خوشحالي به چرې راشي

روښ څه روا یمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب یې نه پوهیږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پیدا کومه

چاپیره ځان نه ګورم
په تیرو کښې شومه کیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـه کومه ډډه اوځم
ځان به کوم خوا ته رسومه

ډېروتن ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې روده شو

یو ځای شو مه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پر ښنې باغیچه به زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ ته مالک ئې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس ته مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېگاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېل
مطلب مې بل څه نه وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څه وائي زه تا نه نه صبرېږم
بس ته مې د زړه سر ئې نور په چا نه کوم اعتبار

د مینې په باغ غنچه کېښې مې یو ګل په نخښه کړے
اېږدم به ئې په اوربل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څه خوار ولوے کړے یم څه وېلے نشم
دا ستا احسان زه په دنیا کښې خلاصولے نه شم

زه چې پیدا شوم نو په هیڅ نه پوهېدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه مورې

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهے کړمه زه

ته به وې وینه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم مورې

په زور قربان به دې د بد و منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ماسره کولو
زه به پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوره شومه زلمی شوم دا گفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کیږي چې خفه شي پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شي پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بېره کتلے نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتلے نه شي

زه دمستان په پاکۍ غیږې دا څوکند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هرې یوې پاڼه کښې جُدا دَغم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا پرمه لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ خورمه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رښتیا د غم نه ډک یې
زهٔ څهٔ تدبیر اوس اوکړمه په چل یې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې د هر چا نه زهٔ پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زهٔ ئې زړهٔ پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څهٔ اور لګومه

لا لیه مهربانه ته جدا مهٔ شې له مانه
دا ستا د راتلو لار به په ښو زهٔ جارو کومه

نن را شه د زړهٔ سره د هیچا نه مهٔ کوه ویره
په طمعه درته ناستې یم په زنه خال لګومه

ممتاز خو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زهٔ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په هر طرف چې ځې نو زړهٔ به ستا دلاس همسا شم
ما مهٔ پرېږده یوا ځې زهٔ به ډېره وارخطا شم

بې تا نو زهٔ ژوندون هېرو په ژوند نهٔ حسابوم
تهٔ ولې راته وائې چې زهٔ پاتې تر سبا شم

رقیب زموږ تر مېنځه د نفرت لاړې تؤ کلي
د هر څهٔ به صفا شي نو که زهٔ درنه پخُلا شم

برباده ژندګي ده، هېڅ په چل ئې نهٔ پوهېږ م
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه راشم

ممتاز د اسې صادقه ده چې هر څهٔ به هوا کړي
نو تهٔ دې نیت صفا کړه چې زهٔ پوهه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره ژوندکې شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ دځان نهٔ دجهان شوم
هسې تېره مې ځوانې شوه د دُنیا په فریبونو

د سبا په طمعه ناست، دما بښام تیاره لا نهٔ وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زهٔ خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته څهٔ رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا دخدائے رضایم خو صبر سوال ترې کړمه
خدایه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګورې، امتحان يې هومره اخلي
خدایه ما له طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library